

Páskablað Hjálparstarfs kirkjunnar 2017

Margt smátt ...

**Mig langar til
að vinna við
hárgreiðslu
og þurfa ekki
að selja mig**

**ARNÞRÚÐUR HEKLA
EINARSDÓTTIR***

* Stúlkan á myndinni tekur þátt í verkefni Hjálparstarfs kirkjunnar í Kampala. Nafnið er ekki hennar rétta nafn en textinn lýsir raunveruleikanum sem hún og fjöldi annarra ungmenna býr þar við.

Gefum þeim séns

Í janúar síðastliðnum byrjaði Hjálparstarfið með nýtt verkefni í Kampala höfuðborg Úganda en þangað liggur þungur straumur ungs fólks í von um betra líf. Því miður bíður flestra þeirra hins vegar atvinnuleysi og eymdarlíf í fátækrahverfum og mörg ungmenni leiðast út í smáglæpi og vændi til að lifa af.

Kampalaverkefnið er í þremur fátækrahverfum í höfuðborginni og varir í 3 ár. Það er unnið í samstarfi við Lútherska heimssambandið og samtökin UYDEL (Ugandan Youth Development Link) með góðum stuðningi utanríkisráðuneytisins.

Markhópur verkefnisins er 1500 börn og ungmenni á aldrinum 13-24 ára. Markmiðið er að unga fólkið öðlist verkunnáttu sem það geti nýtt til að sjá sér farborða, að það taki þátt í uppbyggilegum tímstundum og námskeiðum sem styrkja sjálfsmyndina og að þau séu upplýst um kynheilbrigði og rétt sinn til heilbrigðisþjónustu.

UYDEL hefur rúmlega tuttugu ára reynslu af því að vinna með ungu fólki í fátækrahverfum Kampala. Samtökin reka verkmenntamiðstöðvar þar sem ungmennin geta valið sér ýmis svið og öðlast nægilega hæfni til að verða gjaldgeng á vinnumarkaði svo sem við hárgreiðslu, matreiðslu, rafvirkjun, saumaskap og sápugerð.

Ég er nýkominn úr vettvangsferð til Kampala þar sem ég hitti ungmenni og stjórnendur verkefnisins. Það skein gleði, áhugi og ákefð úr hverju andliti í verkmenntamiðstöðvunum. Margar stúlkur voru uppteknar við að greiða og flétta hár, greinilega að læra hárgreiðslu. Aðrir, mest drengir, voru með andlitin ofan í tölvuboxum og rafmagnssnúrum að læra grunnatriði í rafvirkjun. Enn aðrir voru uppteknir við dans og söng þar sem þungur trumbusláttur stjórnaði ferðinni.

Ung stúlka sem ég hitti í einni af miðstöðvunum sem ég sótti heim hafði sterk áhrif á mig. Hún býr við fötlun og ferðast um á hjólastól í fátækrahverfinu þar sem hún býr. Nú er hún að læra að sauma og hanna föt. Hún sýndi mér nokkrar fallegar flíkur sem hún hafði saumað. Þegar ég spurði hana hvaða skilaboð hún hefði til ungs fólks á Íslandi svaraði hún að við ungt fólk sem byggji við fötlun eins og hún vildi hún segja: „Verið hugrökk, ekki gefast upp, það er alltaf von“.

Tökum undir orð hennar en beinum þeim líka til ungmenna í Kampala sem búa við örbirgð og eru þess vegna útsett fyrir misnotkun af ýmsu tagi. Gefum þeim von um betra líf með því að styrkja Kampalaverkefni Hjálparstarfs kirkjunnar. Greiðum valgreiðslu í heimabanka (2.400 krónur) eða leggjum inn á söfnunarreikning nr.: 0334-26-050886, kt. 450670-0499.

Þitt framlag gefur þeim séns.

Bjarni Gíslason,
framkvæmdastjóri Hjálparstarfs kirkjunnar

Bjarni Gíslason framkvæmdastjóri Hjálparstarfs kirkjunnar með ungu fólki í verkmenntamiðstöð í Kampala.

Hjálparstarf kirkjunnar

Framkvæmdastjóri: Bjarni Gíslason
Margt smátt, 1. tbl. 29. árgangur 2017
Ábyrgðarmaður: Kristín Ólafsdóttir
Prentvinnsla:
Umbrot: PIPAR\TBWA
Prentun: Ísafoldarprentsmiðja

GEFUM ÞEIM SÉNS!

Hringdu í **907 2003** og gefðu **2500 kr.** eða upphæð að eigin vali á **framlag.is**

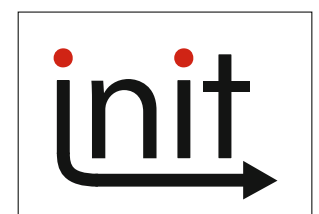
Einnig er hægt að leggja inn á bankareikning 0334-26-50886, kt. 450670-0499 eða borga 2400 kr. valgreiðslu í heimabanka.

Hjálparstarf kirkjunnar

actalliance

ÞÖKKUM STUÐNINGINN

Hvað mig dreymir um?

„Að geta séð fyrir mér öðruvísi en með því að stela. Ég vil ekki lenda í fangelsi. Mig langar til að geta unnið sem rafvirki,“ sagði Kenneth Buwenbo, 16 ára gamall drengur í samtali við Bjarna Gíslason framkvæmdastjóra Hjálparstarfs kirkjunnar í mars síðastliðnum. Kenneth tekur nú þátt í Kampalaverkefni Hjálparstarfsins og lærir að gera við tölvur. Hann gerir sér vonir um að komast í starfsþjálfun eftir námið. Það gefur honum möguleika á að láta draum sinn rætast.

Nístandi fátækt meðal ungs fólks í Kampala, höfuðborg Úganda

Úganda er númer 163 á lífskjaraalista Sameinuðu þjóðanna en alls eru 188 ríki og landsvæði á listanum. Úganda flokkast þar með sem eitt af fátækustu ríkjum heims. Íbúar eru samtals um 38 milljónir en

aldurssamsetningin er þannig að 80% íbúanna eru á aldrinum 12-30 ára. Meðalaldur er 16 ár.

Samkvæmt Alþjóðabankanum er atvinnuleysi meðal ungs fólks hvergi meira í heiminum

en í Úganda þar sem um 60% ungs fólksins er án atvinnu. Verst er ástandið í höfuðborginni Kampala en þangað flykkist ungt og oftast ómenntað fólk úr sveitum landsins í von um betra líf. Margra þeirra

biður hins vegar að kúldrast í fátækrahverfum þar sem neyðin rekur þau til að taka þátt í glæpagengjum eða selja líkama sinn til að geta séð sér farborða. Börn og unglingar í höfuðborginni eru því útsett

fyrir misnotkun af ýmsu tagi og eymdir leiðir til þess að þau verða auðveldlega fíkniefnum að bráð.

Um helmingur þjóðarinnar er yngri en 15 ára. Álagið á innviði samfélagsins er því mikið. Opinberir skólar eru yfirsetnir og aðgengi að heilsugæslu er takmarkað.

Skólástúlka skvettir skólþvatni í skurð fyrir utan heimili sitt eftir hádegismat en ruslinu er safnað í hrúgu við húsvegginn. Í fátækrahverfum Kampala er engin sorphirða og ekkert rennandi vatn inni í húsunum. Rafmagn er af skornum skammti.

Þegar rignir flæðir skólþvatnið úr skurðunum inn í hrörleg húsakynnin en sameiginlegir kamrar eins og þessi standa þó hátt í hverfunum.

Húsakynni í fátækrahverfunum eru hriplek. Ryðguðu bárujárnir er klambrað saman ofan á og til viðbótar við hálfkörüð og hriplek múrsteinshús.

Anna Nabulya félagsráðgjafi stýrir Kampalaverkefni Hjálparstarfsins. Hún tekur virkan þátt í starfinu og dansar hér með unglíngunum í verkmenntamiðstöðinni í Makindyeherfi í Kampala.

„Að virkja og valdefla er aðferðin sem við notum“

Anna Nabulya félagsráðgjafi er aðstoðarframkvæmdastjóri Uganda Youth Development Link (UYDEL) og stýrir Kampalaverkefni Hjálparstarfsins. Hún hefur áralanga reynslu af starfi með börnum og unglíngum sem eru í viðkvæmri stöðu í samfélaginu og útsett fyrir mansali og annarri misnotkun. Anna segir að til þess að ná bestum árangri í starfinu hafi reynslan kennt að best sé að virkja unglíngana og efla sjálfsmynd þeirra með því að fá þeim viðráðanleg verkefni sem samt séu krefjandi. Hún leggur ríka áherslu á að unglíngarnir læri um rétt sinn til heilbrigðisþjónustu og um kynheilbrigði. HIVsmit eru tíðari í fátækrahverfunum en annars staðar í Kampala og nýsmit eru tíðust meðal vændiskvenna. Anna og annað starfsfólk UYDEL leitast við að koma unglíngunum sem hafa lokið námi í iðngrein í starfsmastöður í fyrirtækjum en þannig á unga fólk að von um betra líf.

Meginmarkmið Kampalaverkefnisins er að byggja sterkt, virkt, vel skipulagt og friðsamlegt samfélag í fátækrahverfum Kampala, höfuðborg Úganda.

Verkefnið er til þriggja ára og kostar um 33 milljónir króna

Markhópurinn eru 1500 börn og ungmenni á aldrinum 13–24 ára

Undirmerkiðin eru tvö:

1. Að unglíngarnir öðlist aukna verkunnáttu og geti nýtt sér hana til að sjá sér farborða og fá lífað sómasamlegu lífi.
2. Að unglíngarnir séu upplýstir um kynheilbrigði og rétt sinn til heilbrigðisþjónustu.

Í verkmenntamiðstöðvunum er kennt fyrir hádegi en eftir hádegi er skipulagt frístundastarf í boði. Eitt af því sem unglíngarnir geta lagt stund á er dans og trumbusláttur en í Kampala er vinsælt að ráða danshópa til að sýna hefðbundinn dans í veislum við ýmis tækifæri. Dansinn og tónlistina geta unglíngarnir þannig nýtt sér til framfærslu.

ÞÖKKUM STUÐNINGINN

Nuriette Nagure með kjól sem hún hefur saumað og ætlar að klæðast við útskrift úr verkmenntamiðstöðinni í Makinduehverfi Kampala eftir níu mánaða nám í fatasaum.

„Ekki gefast upp, það er alltaf von!“

Nuriette Nagure er 24 ára gömul. Hún býr við fötlun og ferðast um á hjólastól. Í mars síðastliðnum hitti Bjarni Gíslason framkvæmdastjóri Hjalparstarfs kirkjunnar hana í verkmenntamiðstöðinni í Makinduehverfi Kampalaborgar þar sem hún er að læra að sauma og hanna fót. Aðspurð um hvaða skilaboð hún hefði til ungs fólks á Íslandi svaraði hún: „Við ungt fólk sem býr við fötlun eins og ég vil ég segja: Verið hugrökk, ekki gefast upp, það er alltaf von“ en Nuriette gerir sér von um að geta séð fyrir sér með því að sauma og selja kjóla í framtíðinni. Hún mun njóta stuðnings UYDEL samtakanna sem eru samstarfsaðilar Hjalparstarfsins í Kampala til þess.

UYDEL samtökin hafa rúmlega tuttugu ára reynslu af því að vinna með ungu fólki í fátækrahverfum Kampala. Þau reka verkmenntamiðstöðvar þar sem unglingarnir geta valið sér ýmis svið til að öðlast nægilega hæfni til að verða gjaldgeng á vinnumarkaði eins og hárgreiðslu, matreiðslu, rafvirkjun og fleira. Samtökin leitast svo við að unga fólkið fái starfsnemastöður í fyrirtækjum sem oft leiði svo til atvinnutækifæra.

Í Rubaga gefst tækifæri til þess að læra sápugerð. Ungu fólkinu býst líka að læra um það hvernig hægt er að setja á fót sjálfstæðan atvinnurekstur meðal annars til að selja sápuframleiðsluna.

Tölvuviðgerðir og almenn rafvirkjun eru vinsælar námsgreinar meðal drengja í verkmenntamiðstöðinni í Rubagahverfi Kampala. Þegar fulltrúa Hjalparstarfsins bar að var þar aðeins ein stúlka við nám í iðngreininni.

Hárgreiðsla nýtur mikilla vinsælda meðal stúlkna. Að flétta sitt hár örfinum fléttum getur tekið fjórar stúlkur allt að fjórar klukkustundir. Förðun og snyrting eru einnig vinsælar námsgreinar meðal stúlkanna í fátækrahverfunum sem og veitingaþjónusta.

 skógræktin

NÝ STOFNUN — NÝTT MERKI

Þjóðskógar • Nytjaskógar
Rannsóknir • Ráðgjöf • Fræðsla
Áætlanagerð • Stefnumótun

Skógur er auðlind — sjálfbær framtíð!

skogur.is

„Við getum séð um okkur sjálf, við þurfum bara að fá tækifæri til þess ...“

... sagði maður í hjólastól við verkefnisstjóra mannúðaraðstoðar Lútherska heimssambandsins í flóttamanna-byggðunum í Palorinya. Flóttafólk á svæðinu sem býr við fötlun fær nú grunnþörfum sínum mætt en er orðið óþreyjufullt að geta haldið áfram og fá lífað eðlilegu lífi með því að vinna fyrir sér.

Að byrja upp á nýtt í Palorinya

Framkvæmdastjóri og upplýsingafulltrúi Hjálparstarfs kirkjunnar fóru í vettvangsferð til flóttamannabyggða í Moyohéraði í Norður-Úganda í mars síðastliðnum en þar samhæfir Lútherska heimssambandið aðstoð mannúðarsamtaka við flóttafólk frá Suður-Súdan og hefur til þess umboð frá Flóttamannastofnun Sameinuðu þjóðanna. Í flóttamannabyggðunum í Palorinya í Moyohéraði sem á landamæri að Suður-Súdan koma nú daglega um 1500 flóttamenn en alls hafa um 60.000 manns sest að meðal heimamanna í hér- aðinu síðan í júlí á síðasta ári.

Aðstoðin felst fyrst og fremst í því að tryggja að grunnþörfum fólks sé mætt en síðan tekur við uppbyggingarstarf og að hjálpa fólkinu að aðlagast lífinu meðal heimamanna.

Fulltrúar Hjálparstarfsins fylgdust með því þegar flóttafólk kom á fyrsta viðkomustað eftir að hafa flúið yfir landamærin frá Suður-Súdan. Tekið er á móti fólkinu og það fær orkubita og vatn. Því næst fer það í sjúkraskýli þar sem læknir hlúir að þeim sem þurfa aðstoð. Eftir læknisskoðun sest fólkið hjá fulltrúa Lútherska heimssambandsins sem skráir það

bráðabirgðaskráningu. Rúta bíður svo fólksins og keyrir það á móttökusvæði þar sem það fær heitan mat einu sinni á dag og hefur aðgengi að vatni. Fólkið fær efni til að reisa sér bráðabirgðaskýli þar til það flytur á svæði þar sem hægt er að reisa hefðbundin hús. Börnin geta þá tekið þátt í skólastarfi og fólkið fær aðstoð við að aðlagast lífinu á nýjum stað í sátt og samlyndi við heimamenn. Þangað til uppskera fæst fær fólkið mánaðarlega skammta af hráefni til matargerðar.

Börn finna sér alltaf eitthvað til að leika sér með. Þannig getur tóm plastflaska auveldlega breyst í bíl sem hægt er að draga á eftir sér.

Þótt þessi ungi kaupslumaður sé nýkominn yfir landamærin er hann farinn að selja samferðafólki varning. Á bak við hann sést hvar fólkið bíður í röð eftir heitri máltíð.

Innan nokkurra vikna frá komu til landsins hefur flóttfólkið reist sér hefðbundin hús eins og hér sjást og börnin sækja sveitaskólann.

„Sjáðu, hún er að taka af okkur mynd.“ gæti hún verið að segja við barnið sitt konan sem situr fyrir framan aleigu sína og bíður eftir að fá úthlutað segldúk til að reisa bráðabirgðaskýli.

Þegar fólk hefur fengið úthlutað segldúk, dýnum og teppum, finnur það sér trjágreinar til að reisa sér bráðabirgðaskýli.

Vatn er af skornum skammti. Enn sem komið er flytja tankbílur hreinsað vatn úr Hvítu Níl í tanka sem fólkið sækir vatnið í. Áætlað er að grafa fyrir vatni og leggja leiðslur til flóttamannabyggðanna enda er það mun ódýrari kostur til lengri tíma lítið.

Drengurinn á myndinni kom yfir landamærin án fjölskyldu sinnar. Hann fær því hvítt armband sem segir til um stöðu hans og leit hefst að ættingjum hans. Konan sem er með honum á myndinni fylgdi honum yfir landamærin. Í fangi hennar situr eins árs sonur með orkubita eftir hættulegt ferðalag en stríðandi fylkingar ráðast í síauknum mæli á almennig í Suður-Súdan.

Mannúðaraðstoð Hjálparstarfs kirkjunnar við flóttafólk frá Suður-Súdan

Hjálparstarf kirkjunnar hefur veitt flóttafólki, mest konum og börnum, frá Suður-Súdan mannúðaraðstoð í Norður-Úganda í samstarfi við Lútherska heimssambandið (LWF) síðan í október 2016. Með góðum stuðningi frá utanríkisráðuneytinu sem veitti tíu milljóna króna styrk til verkefnisins sem og almenningi verður aðstoðin veitt áfram til loka október á þessu ári.

Frá því að átök brutust út milli ólíkra stjórnmalafylkinga í Suður-Súdan í desember 2013 hafa mörg hundruð þúsund manns þurft að flýja heimkynni sín og farið á vergang eða flúið yfir landamæri til nágrannalanda. Eftir að ríkisstjórn þessa unga ríkis féll í júlí síðastliðnum hafa átökin breiðst út og stríðandi fylkingar ráðast í síauknum mæli á almenna borgara. Til að bæta gráu ofan á svart er verðbólga gífurleg í Suður-Súdan og tíðir þurrkar hafa valdið síendurteknum uppskerubresti svo nú vofir hungursneyð yfir milljónum íbúa. Samkvæmt Flóttamannastofnun Sam-

einuðu þjóðanna hefur 1,5 milljón Suður-Súdana flúið land, þar af um 700 þúsund til Norður-Úganda en samkvæmt nýjustu tölum er Úganda orðið það land í Afríku sem hefur tekið á móti flestum flóttamönnum í álfunni.

Flóttamannastofnun Sameinuðu þjóðanna hefur falið Lútherska heimssambandinu, LWF, að samhæfa mannúðaraðstoð hjálparstarfsamtaka og -stofnana í Moyohéraði í Norður-Úganda í nánú samstarfi við stjórnvöld á svæðinu. Meginmarkmið með aðstoðinni er að veita flóttafólkinu öryggi, skjól, aðgengi að hreinu vatni og hreinlæti, matarföng og stuðning til að hefja nýtt líf í friði og sátt við íbúana sem fyrir eru á svæðinu. LWF hefur fengið lof fyrir að bregðast bæði við neyð nýkomins flóttafólks til Úganda sem og þörfum þeirra sem nú þegar hafa fundið sér bústað í landinu með viðeigandi aðgerðum sem taka tillit til sjálfbærni og eins að tengja aðstoðina við uppbyggingarstarf á svæðum þar sem flóttafólk sest að.

Flóttafólkið fær heita máltíð einu sinni á dag. Hér er skammtað baunasúpu með maísstöppu.

Ung stúlka situr hér með allt sitt hafurtask. Oft þurfa konur að flýja í ofboði. Mannréttinda-samtök á svæðinu hafa skýrt frá því að stríðandi fylkingar nauðgi og myrði óbreytta borgara í Suður-Súdan.

Unglingar á Íslandi safna fyrir húsum fyrir munaðarlaus börn í Úganda

Á æskulýðsdegi Þjóðkirkjunnar 5. mars síðastliðinn tóku börn og unglingar á Suðurnesjum, Kjalarnesi, Hafnarfirði, Garðabæ og Álftanesi höndum saman og söfnuðu fyrir múrsteinshúsum fyrir munaðarlaus börn í Úganda. Þau stóðu m.a. fyrir kaffisölu, kaffihúsi, fjáröflunarbíngó og einnig var safnað framlögum með samskotum við guðsþjónustur. Nokkrar kirkjur munu halda söfnuninni áfram út vorið, en nú hafa safnast 287.227 krónur en fyrir þá upphæð er hægt að byggja tvö múrsteinshús fyrir munaðarlaus börn.

Söfnunin fór fram með fjölbreyttum hætti. Í Keflavíkarkirkju voru unglingar með kaffihús eftir æskulýðsmessu, í Bessastaðakirkju seldi æsku-

lýðsfélagið mat eftir síðdegismessu og í Ástjarnarkirkju héldu börn og unglingar fjáröflunarbíngó og voru með kaffiveitingar. Í Útskálakirkju og safnaðarheimili Sandgerðis stóðu ungmenni fyrir kaffisölu eftir messu. Í Hafnarfjarðarkirkju fönnduðu fermingarbörnin söfnunarbauk sem var látinn ganga um kirkjuna við guðsþjónustu dagsins og í Vídalíns-, Brautarholts- og Víðistaðakirkju var sagt frá verkefninu í æskulýðsmessu og tekið við samskotum.

Í Úganda hafa mörg börn misst foreldra sína úr alnæmi og þau búa við bág kjör í hrörlegum húsum með strápaki. Hjálparstarf kirkjunnar hefur lagt á það áherslu að bæta aðstæður þessara

barna með því að byggja múrsteinshús með bárujárnsþaki. Þau veita skjól fyrir vindi, vatni og nætursvalanum. Einnig er minni hættu á smiti og sjúkdómum og af bárujárnsþakinu er hægt að safna vatni sem dugar langt inn í þurrkatímabilið. Unglingar taka þátt í byggingu húsanna og læra um um leið handverkið sem mun nýtast þeim til framtíðar.

„Það er dýrmætt fyrir börn og unglina að finna að þau geta lagt lið og með samstarfi og samhentu átaki er hægt að koma svo miklu í verk sem veitir von, bjartsýni og margfalda blessun,“ sagði Stefán Már Gunnlaugsson, settur héraðsprestur í Kjalarnessprófestsdæmi, við afhendingu söfnunarfjár.

Steina Björk Ketilsdóttir og Urður Unnar-dóttir ánægðar með afraksturinn en í heild söfnuðust 287.227 krónur.

Sárafatæk og lúin amma og sjö barnabörn hennar sem áður bjuggu í kofaskrifli hafa fengið nýtt hús, vatnstank, kamar, geitur og hænur til þess að bæta lífsafkomuna en foreldrar barnanna eru látin af völdum alnæmis. Með styrk frá íslenskum unglingum fá nú tvær fjölskyldur þak yfir höfuðið.

Fjölmiðlafólk sem hlaut viðurkenningu frá Pepp Ísland fyrir málefnalega umfjöllun um fátækt á árinu 2016. Alda Lóa Leifsdóttir sem hlaut heiðursverðlaunin „Salt í grautinn“ á hraunmola er önnur frá hægri.

Alda Lóa Leifsdóttir fyrst til að hljóta fjölmiðlaverðlaun götunnar

Fjölmiðlaverðlaun götunnar voru afhent í fyrsta sinn við formlega athöfn í Þjóðarþóklöðunni þann 23. febrúar síðastliðinn en þá veitti Pepp Ísland, grasrótahreyfing fólks með reynslu af fátækt, blaða- fréttar- og dagskrárgerðarfólki, alls ellefu manns, viðurkenningu fyrir framlög sín til málefnalegrar umfjöllunar um fátækt á Íslandi á árinu 2016.

Alda Lóa Leifsdóttir hlaut heiðursverðlaunin fyrir ljósmyndir í umfjöllunum Fréttatímans um fátækt á árinu 2016 ásamt því að fá viðurkenningu fyrir greinina „Vildi að ég gæti boðið börnunum í mat“, sem var að mati dómnefndar bæði jákvæð og uppbyggileg. Verðlaunagripir voru saltstaukar en

dómnefnd fannst við hæfi að gefa verðlaunahöfum „salt í grautinn“. Alda Lóa fékk saltstauk sem situr á listaverki úr hraunmola sem Sign í Hafnarfirði hannaði. Áslaug Karen Jónsdóttir, blaðamaður á Stundinni, hlaut verðlaun fyrir „Fátæku börnin“, sem var að mati dómnefndar besta blaðgreinin. Kristjana Guðbrandsdóttir, blaðamaður á Fréttablaðinu, hlaut verðlaun fyrir bestu fyrirsögnina, „Fátækt deyr þegar draumar fá líf“ og fjórði saltstaukurinn féll í hlut Gunnars Smára Egilssonar fyrir greinina „Efna-hagslegt hrun ungs fólks“ í Fréttatímanum.

Eftirfarandi fjölmiðlafólk fékk viðurkenningu fyrir tilnefndar umfjöllanir:

Lísa Pálsdóttir fyrir vandaða umfjöllun í útvarpi fyrir „Andstyggilegt að vera heimilislaus“ (Rás 1), Þóra Kristín Ásgeirsdóttir fyrir tvær blaðgreinar: „Svikinn sem barn – 35 ár á stofnunum“ og „Ég var bara óheppin“ (Fréttatíminn) og Viktoría Hermannsdóttir fyrir vandaðan fréttaplutning í „Hundruð barna í Reykjavík alin upp við fátækt“ (RÚV). Grein Erlu Sigurlaugar Sigurðardóttur „Stundar fjögur störf til að lifa“ var einnig tilnefnd. Kristín Sigurðardóttir frá fréttastofu Ríkissjónvarpsins, Markús Þórhallsson frá Útvarpi Sögu og Þórhildur Guðrún Ólafsdóttir frá Rás 1 fengu að auki sérstaka viðurkenningu fyrir að sýna málstaðnum áhuga og virðingu.

Fjölmiðlaverðlaun götunnar eru unnin að fyrirmynd systursamtaka Pepp Ísland í Austurríki og eru samstarfsverkefni svipaðra hreyfinga í nokkrum Evrópuríkjum. Markmiðið er að efla faglega og metnaðarfulla fjölmiðlaumfjöllun um fátækt sem samtökin telja að skili sér í auknum skilningi samfélagsins á þeim aðstæðum sem efnaminnna fólk býr við, enda sé aukinn skilningur eina leiðin til úrbóta. „Saman getum við, fólk með sem býr við fátækt og fjölmiðlafólk, þrýst á stjórnvöld að grípa til aðgerða“, sagði Ásta Dís Guðjónsdóttir, talskona Pepp Ísland við verðlaunaafhendinguna.

Breiðholtsbrúin er opin!

Fjölskyldumiðstöðin í Gerðubergi, Hjálparstarf kirkjunnar, Fella- og Hóla-kirkja og Pepp Ísland, grasrótahreyfing fólks sem berst fyrir réttindum fólks og eflir fólk til sjálfhjálpar hafa opnað Breiðholtsbrúna til að sameina fólk úr ólíkum áttum og einnig til að ná til fólks sem býr á einhvern hátt við félagslega einangrun. Breiðholtsbrúin er opin í Fella- og Hóla-kirkju fyrsta og þriðja mánudag í mánuði klukkan 11:30 -14:00.

Breiðholtsbrúin er fyrir fólk á öllum aldri og án tillits til starfs, fjölskyldustöðu, þjóðernis eða annars. Brúin býður fólki sem finnst það vera félags-

lega einangrað eða ekki í miklum samskiptum við ættingja eða vini kjörið tækifæri til þess að blanda geði við aðra og til þess að kynna nágrennum sínum og samferðafólki.

Hildur Oddsdóttir er sjálfboðaliði á Breiðholtsbrúnni. Hún segir að þar sé boðið upp á hádegismat sem sjálfboðaliðar elda en fólki bjóðist að koma með sínar eigin mataruppskriftir, taka þátt í eldamennskunni og bjóða öðrum að bragða á rétti sínum. Það gefi fólki kost á að kynna – ekki bara mismunandi matarmenningu, heldur og ekki síður hvert öðru.

Hildur Oddsdóttir (önnur frá hægri) í góðum félagskap á Breiðholtsbrúnni síðastliðinn mánudag.

Hugleiðingar í lok starfsnáms hjá Hjálparstarfi kirkjunnar

Fyrir rúmum tveimur mánuðum síðan hófst starfsnám mitt hér hjá Hjálparstarfi kirkjunnar en áður vissi ég lítið sem ekkert um það starf sem hér fer fram. Meistaránemum er úthlutað starfsnámsplássi og hafa þeir ekkert um valið að segja en eftir á að hyggja held að ég það sé gott fyrirkomulag. Með þeim hætti held ég að meiri líkur séu á því að nemar lendi á stöðum sem þeir hefðu ekki valið sér sjálfir og öðlist þannig nýja og öðruvísi sýn. Þannig hefur allavega reynsla mín verið síðastliðna mánuði.

Ég mætti hingað með þær væntingar að öðlast reynslu og bæta þekkingu ofan á það nám sem nú er að baki og undirbúa mig fyrir komandi ár í starfi. Ég gerði mér þó alls ekki grein fyrir

ir því hversu fjölbreytt starfið hér er og hversu víðtæka þekkingu ég myndi öðlast sem nemi. Félagssráðgjafarnir tveir sem hér starfa sinna innanlandsstarfi og því hef ég að mestu leyti fengið innsýn í það á þessum tíma.

Í starfsnáminu hef ég orðið vitni að því að fátækt og félagsleg einangrun er raunveruleg í samfélaginu. Það er staðreynd að hér á landi búa einstaklingar og fjölskyldur þeirra við matarskort í hverjum einasta mánuði. Það er ekki tímabil hjá fólki heldur raunveruleikinn sem það sér ekki fyrir endann á. Að sama skapi býr hér fólk við félagslega einangrun til lengri tíma og þarf að glíma við afleiðingar hennar.

Hjálparstarf kirkjunnar vinnur gott starf við að hlúa að einstaklingum í slíkum aðstæðum bæði með einstaklingsmiðaðri nálgun og í hópastarfi. Starfið felst í efnislegri aðstoð, ráðgjöf og valdeflandi verkefnum fyrir fólkið sem hingað leitar. Ég tel það vera forréttindi að hafa fengið að kynnast og taka þátt í slíku starfi og sjá hvernig það eflir einstaklinginn í sínu lífi. Það er gott að vita af Hjálparstarfi kirkjunnar og öllu því fólki sem lætur sig varða jöfnuð í samfélaginu og vellíðan einstaklingsins.

Júlía Margrét Rúnarsdóttir, nemi á lokaönn í meistaránámi til starfsréttinda í félagssráðgjöf við Háskóla Íslands.

Frábær stuðningur Hallgrímssóknar við Hjálparstarf kirkjunnar

Í janúar síðastliðnum afhenti Irma Sjöfn Óskarsdóttir prestur í Hallgrímskirkju Bjarna Gíslasyni framkvæmdastjóra Hjálparstarfs kirkjunnar rausnarlegan styrk til starfsins, samtals 3.761.159 krónur. Séra Irma Sjöfn sagði við afhendingu styrksins að hann kæmi frá fólkinu í Hallgrímssókn, meðal annars í samskotum við guðsþjónustu í Hallgrímskirkju.

Við móttöku styrksins þakkaði Bjarni Hallgrímssókn fyrir ómetanlegan stuðning í gegnum tíðina.

Á myndinni sem tekin var við styrkveitinguna eru sr. Irma Sjöfn Óskarsdóttir, Bjarni Gíslason frá Hjálparstarfinu og Hermann Bjarnason frá Kristniboðssambandinu sem fékk afhentan styrk við sama tækifæri.

Gjöf fyrir minimalistann

Á gjafabréfasíðunni okkar gjofsemgefur.is eru hátt í fimmtíu gjafabréf sem eru tilvalin tækifærisgjöf fyrir fermingarbarnið, stúdentinn, þann fimmtuga, brúðhjónin...

Mig langar til að gera við tölvur en ekki stela og lenda í fangelsi

DAÐI FREYR FROSTASON*

Ungt fólk í fátækrahverfum Kampala, höfuðborgar Úganda, leiðist unnvörpum út í vændi og glæpi til þess eins að lifa af. Með markvissri aðstoð og iðngreina námskeiðum öðlast þau þekkingu og sjálfstæði til að sjá fyrir sér á annan hátt.

GEFUM ÞEIM SÉNS!

Hringdu í **907 2003** og gefðu **2500 kr.** eða upphæð að eigin vali á **framlag.is**

Einnig er hægt að leggja inn á bankareikning 0334-26-50886, kt. 450670-0499 eða borga 2400 kr. valgreiðslu í heimabanka.

Hjálparstarf
kirkjunnar

actalliance

* Drengurinn á myndinni tekur þátt í verkefni Hjálparstarfs kirkjunnar í Kampala. Nafnið er ekki hans rétta nafn en textinn lýsir raunveruleikanum sem hann og fjöldi annarra ungmenna býr þar við.